

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Va esi joi'a si duminec'a.

ANUL XVII.

Prețul pe un an 10 fl.

Pe 1/2 de an 5 fl.; pe 1/4

de an 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

Dumineca 26 Aprile st. v.
8 Maiu st. n.

Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 32.

1881.

Principes'a Catarina Dolgoruchi.

Țarul Alesandru II n'a fost vr'un model de fidelitate conjugala. Se scie, că pe când încă soți'a lui trăia, el întreținea relațiuni de amor cu principes'a Catarina Dolgoruchi, pe care o mută chiar în palatul de iérna și astfel acést'a trăia sub același acoperemént cu țarin'a.

Atunci înse încă nu se putea sci, déca amant'a țarului în adevér va deveni și soți'a lui. Din acea epoca diuarele franceze povestesc următorea istorióra picanta.

Sânt câțiva ani, imperatul și amant'a sa se întâlnira, după obiceiul lor, la câteva verste departe de Petersburg, pentru a face o preumblare cu țarin'a; principes'a, înfașurata în blan'a sa, cu frumosu-i cap suridénd sub frigul teribil ce-i scotea rose în obraz, se aședă lângă imperatul fericit de a simți lângă densusul pe sufleul seu.

Vizițiul și un „mojie“ de necredere însoțiau singuri pe suveran.

Într'o conversare ne sfirita, uitara să dé ordin să înórca spre oraș și îndata se vedura într'un loc selbatic, unde se află numai o mica coliba: un fum subțire ce eșia de coș aretá, că colib'a erá locuita.

Principes'a spuse, că-i este sete: s'ar puté gasi óre o tésca de céiu în acésta locuńța umilita? Se detera jos din ania, și mojiel batú în oblótele închise.

O femeia betrána, cu porul țerancelor rusesci, deschise uș'a și acordá bucurósa ospitalitate caletorilor pe cari nu-i cunoscea.

Pe când samovarul báziiá pe foc și pe când principes'a și imperatul priviau la icónele agățate pe paretí, femeia aju-

tata de barbatul seu, prepará icrele și céiul, betrán'a eșia mereu din casa și din ce în ce mai emoționata. În fine facú un semn barbatului ei și disparura améndoi.

Peste câteva minute reintrara; țeranc'a șinea în mâna o cadra grosolana, ea se dete în genunchi înaintea țarului și aretând cadr'a cu o emoțiune mare, cu o voce sugrumata i díse:

Principes'a Catarina Dolgoruchi.

— Esti „tata“?

— Da, — response imperatul radicând-o cu bunetate, și cu toate acestea, adause suridând, semen pre pușin portretului ce mi-l areți; nu m'au lingușit de loc, ce dăci, dómna, adause întorcându-se spre principesa.

— Imperatés'a! — esclamá betrán'a cađend acuma la picíorele amantei lui Alesandru.

Acést'a îngalbeni pușin, și, întrerupënd pe imperatul ce voiá se răspunda :

— Da, ăise, sânt imperatés'a, și-și îndreptă spre suveran o privire așă de rugatóre și în acelaș timp reutaciósa, în cât el își plecă capul suridënd și tacú.

Se urcara în sania; barbatul i binecuvëntá, femeia ăise :

— Cas'a mea e binecuvëntata de aci înainte; se fiți binecuvëntați și amëndoi!

— Dăeu se te auđa; — ăise favorit'a și ochii i se umplura de lacrimi.

— Sire, — adaugă ea, dupa un moment de tacere, — pentru câteva minute am fost femeia ta; fu numai un vis.

— Cine scie, — response suveranul și ochii sei pasionați se ațintira spre frumós'a sa insoțitóre.

Trei ani în urma imperatul Alesandru al II se casatori cu principesa Dolgoruchi, căci țarin'a muri la 3 iunie 1880, și țarul ánca în ver'a aceea își luă de soția pe — mam'a copiilor sei.

Dar totuși, dorința principesei nu se putú realizá deplin. Acésta casatoria fu numai morganatica; ea adeca deveni numai *soci'a* lui, nu și *imperatés'a*. Înainte de a puté indepliní imperatul și acésta dorința, fu ucis.

Mórtea lui o impresionă grozav. Ea avea un per frumos. Adese țarul, stând lângă dâns'a, se jucă cu perul ei, dicându-i că deca va muri nimic nu doresce de cât se-și taie perul și se-l puna în sicriul lui. Murind acum țarul, principesa își taiă frumosul per și-l puse lângă țar, implinind cu modul acesta cea din urma a lui dorința.

De atunci ea traiesce retrasa de lume. Țarul repausat a lasat prin testament ei și copiilor lor sume mari.

I. H.

Stau adese...

Stau adese pe cea culme
Singular, numai cu-al meu dor
Și mahnit privesc la sóre
Dupa munți coboritor.

Spre apus luându-și drumul,
Vre un nour de zaresc,
Pâna ce se perde 'n zare
Cu privirea-l urmaresc.

Rîurile trec la vale,
Paserile trec în sbor:
Inim'a cumplit me dóre
Când me uit în urm'a lor.

Drag'a mea, zefir-asculta,
Déca nu pot ca să vin,
Glasul lui îți va aduce
Durerosul meu suspin.

M. Pompiliu.

Despre continuitatea neîntreruptă a elementului român în Daci'a.

— Disertațiune istorica. —

(Urmare.)

Adeverul acest'a e susținut, de mult, de toți istoriografii nepreocupați. Lucius, de regno Dalmatiae, ăice : „Resulta dara, că Grecii au împrumutat cuvântul acest'a (vlach) dela Slavi, pentru că la Bulgari, Sërbi și Croați, *Vlach insemnéza Român, Latin si Ital...* În adevăr în limb'a Polonilor și a Slavilor nu numai popórele aceste, ci și toate care sânt de origine italiana, se ăic Wlassi și Wlossi, ceea ce ánca e dovéda, că românii sânt de ginte italica : („Restat igitur, ut hoc vocabulum Graeci a Slavis proximioribus sumserint; apud Bulgaros etenim, Sërblos et Croatas, *Vlach, Romanorum, Lativum, et Italum significat...* Polonorum quidem atque Slavorum lingua, non modo hi populi, verum etiam omnes, qui sunt Italici generis, Wlassi et Wlossi dicuntur, quod ipsum *etiam argumentum est, Italicam hanc gentem esse*“.)*

Luând unele testuri isolate din autorii bisantini, unii dintre scriitorii magiari au mers cu conclusiunile lor absurde pâna a ne face un popor nomad și vagabond! Ci, deca ei aveau de scop scrutarea adevărului istoric și nu falsificarea lui, atunci tocmai la scriitorii bisantini puteau aflá probele cele mai invederate, că terminul „Vlach“ denóta un *popor cu patria stabila, de vitta latina, si osebit de toate popórele conlocuitóre*. Ana Comnen, la care se fac provocările cele mai dese, pentru denigrarea numelui și originiile noastre, amintesce de români în urmátórele pasage : „Căci a demandat prin scrisori, ca să descrie cât de mulți ostași, nu din cei betráni... ei în special se înroleze recruți *din Bulgari si din cei ce duc o viația nomada*, pe acestia limbăgiul (dialectul) comun i numesce „Vlachi“. (... *ἀλλὰ κατὰ μέρους νομαδοῦ καταλεγον, ὅσοοιτε ἐκ Βουλγαρίων, καὶ ὅσοοι τῶν νομαδα βιον εἰλοντο (Βλαχῶν τούτους ἢ κοινὴ καλεῖν οἶδε διαλεκτοῦς)*“**

Din cuvintele aceste unii voiesc a deduce, că vorb'a „Vlach“ însemna „Nomad“, ca și când românii ar fi de origine un popor nomad, precum au fost toate gintele barbare, câte au navalit în patria lor. Cine va ceti înse cu atențiune teextul din Ana Comnena, va cunósce fára greutate, că erudit'a princesa nu afirma nici cu o litera că românii sânt popor nomad, ci ăice atáta numai, că, *intre cei ce se numesc „Vlahi“, adeca români, se afla unii cari duc o viația nomada*. Apoi cuvântul „nomad“ (*νομας*) nu însemnéza numai popor fára case și locuințe stabile, ce umbla din loc în loc, ci și pe aceia, cari, de și au casele și locuințele proprii, dar ocupându-se cu economía vitelor, și în deosebi cu oieritul, sânt nevoiți a se mutá dintr'un loc într'altul spre a cercá pašune pentru turmele lor. Românii, mai ales în timpul navalirilor barbare, retrasi la munți, și neputënd lucrá pamântul, se susținura mult timp numai din productul turmelor. Léca înțelesul adevérat, în care Ana Comnena scie, că unii dintre români duc o viația nomada.

Comparând teextul Annei Comnena cu cele ce aflám însemnate la Cinamon Nichita Choniat și Chalcocondila, vom vedé și mai lamurit, că „Vlachii“ sânt énsiși românii, un popor moșnen, cu patria stabila, și nu veri o glóta de vagabonđi. Scriind despre imperatul Isaciu Angelu, Choniatul ăice : „Deci facându-și inimiți șie-și și imperiului roman (bisantin) pe *locuitorii cei dela muntele Emu, cari mai nainte se numiau Miși, iera acum se numesc Vlachi*“. (... *τοὺς κατὰ τῶν αἰμον τῶ*

* Lucius, de Regno Dalm. lib. 6 c. 5.

** Anna Comnena, Alexiad. lib. VIII c. 3.

ὄρος, οἱ Μυσοὶ πρότερον ὠνομαζοῦνται, νοτὶ δὲ Βλαχοὺς ζεζλησζονται.) * Chalcocondila împororéza cu românii și muntele Pind, adaugând că ei vorbesc aceeași limba cu românii cei dela Dunare, pe cari, el i numește Daci. ** Ioan Cinamon, carele e mai explicit în respectul originii Românilor, scrie, că Emanuil Comnenu declarând resbel Ungurilor, „a tramis pe Leone, nu numele Batace, pe de alta parte cu o alta armata mare, si chiar cu o multime numeroasa de Vlachi, cari se dic a fi din vechile colonii ale Italiei... etc. (λεοντα δὲ τινα, Βατατζην ἐπίλησιν, ετερωθεν στρατευμα ἐπαρόμενον, αλλο τε συχρον, και δε και Βλαχων πολυν ὁμίλον, οἱ τῶν ἐξ Italie ἀποικοι παλαι εἶναι λεγονται etc.)***

Din cele espuse vedem, prin urmare, că „Vlachii“ pururea au fost românii Daciilor. Și precum numirea lor de „Vlachi“ nu se poate lua în înțeles de „nomadi“ chiar așa nu se poate lua nici în înțelesul de „bulgari“ séu „slavi“. Tote istoriile vechi, decâte-ori vorbesc de poporele dela Dunare, ele totdeauna deosebesc foarte bine elementul românesc de elementul slav. Acesta deosebire o aflăm la Ana Comnena în pasagele: *din Bulgarii, si din Vlachii*, cei ce duc o vieța nomada (ἐξ Βουλγαρων, και ὁποσοι των νομαδα βιον εἰλοντο Βλαχοις... etc.) O aflăm mai pronunțată la Nichita Honiat: „Ddieul natuniu *Bulgarilor si a Vlachilor* a binevoit eliberarea lor“. (ὡς ε δεός του των Βουλγαρων και Βλάχων γένους etc.) a)

În adevăr Românii, înfrății prin sörte cu Bulgarii, lapedând jugul bizantinilor, formara împreuna un stat Romano-Bulgar la Dunare. Domnitorii lor luara titlul de regii *Romano-Bulgarilor*, adeca a națiunilor înfrățite: bulgar'a și român'a. Cei mai ilustri fusera regii din famili'a româna a Asanilor. Românitatea acestei familie se dovedesce prin scrisörea Papei Inocentiu III, adresata lui Ioanitiu „*illustri Bulgarorum et Blacorum Regi*“ cum il tituléza Papa. În scrisörea sa, Pontificele dice între altele: „Nos autem audito, quod de nobili urbis Romae prosapia progenitores tui originem traxerunt et tu ab eis et sanguinis generositatem contraxeris et sinceræ devotionis affectum, quem ad sedem apostolicam geris quasi haereditario jure, jampridem te proposuimus et litteris et nuntiis visitare“. (Noi audënd inse, că stramoșii tei își trag originea din vechi'a familia nobila a cetății Roma, și tu ai moștenit dela ei atât generositatea (noblet'a) sângelui, cât și afecțiunea sincerei devoțiuni, care o pastrezi pentru scaunul apostolic ca un drept de moștenire, pentru aceea ni-am propus deja demult, ca să te cercetăm cu scrisori și cu nunții.) b)

La scrisörea acest'a, care atinge originea româna a dinastiei Asanișilor, Ioanitiu raspunde dicând: „Pentru acea am mulțamit atot puternicului Ddeu, că ne-a cercetat pe noi nevrednici șerbii sei, dupa bunatatea sa nemarginita, a privit asupra umilității noastre și ni-a adus noue aminte sângele (națiunea) și patri'a din care ne tragem“. (Unde nultas egimus gratias omnipotentii Deo, quia visitavi nos servos suos indignos secundum suam inaestimabilem bonitatem, et respexit humilitatem nostram, et reduxit nos in memoriam sanguinis et patriae nostrae, a qua descendimus.) c)

Români! și nu Bulgari, sânt așa dara „Vlachii“ din colo de Dunare, despre cari vorbesc istoriile bizantine! Români au fost regii din famili'a Asanilor! Români sânt și „Vlachii“ notariului Anonim, pe cari Magiarii i afla la descalecarea lor aici, ca popor autocton! Și toți, câți au cutezanț'a să afirme că „Vla-

chii“ Anonimului sânt slavi, și nu români, acést'a ei o fac séu din ignoranța séu din reutate; pentru că, Anonimul cunöscé și deosebesce foarte bine pe români (vlachi) atât de slavi cât și de bulgari. Nenumitul notariu scrie, că, dupa ce ungurii parasira Galiti'a, venira în Panoni'a, și le laudara foarte tēr'a acést'a, care eră poporata cu *Slavi, Bulgari, Români (Vlachi) si pastorii Românilor*. „Et laudabant eis terram Pannoniae ultra modum esse bonam... quam terram habitarent *Sclavi, Bulgari et Blachi*, ac pastores Romanorum, quia post mortem Athilae regis terram Pannoniae Romani dicebant pasqua esse, eo quod greges eorum in terra Pannoniae pascebantur“. *

Se vede deci pré lamurit din cuvintele Anonimului, că Slavii erau un popor osebit de Vlachi, precum și Vlachii erau popor osebit de Slavi. Iér déca „Vlachii“ Anonimului nu sânt alta, decât ênsiși Slavii, precum învêța școl'a lui Hunfalvy, ** atunci ce fel de popor vor fi „Sclavii“ aceluiași istoric? Nu cumva vor fi românii? Mie mi-se pare, că cu ce drept afirma cineva, că Vlachii (românii) istoricului Anonim sânt slavi, cu același drept pöte alt cineva să afirme din contra, că Slavii acelui istoric sânt românii. O afirmațiune acést'a foarte cutezătoría! A contestá așa dar românitatea „Vlachilor“ și a-i declará de Slavi, pe cuvântul, că istoricii vechi nu-i numesc cu numirea de români séu „rumâni“ ci cu cea de „Vlachi“ este chiar așa de potrivit, ca și cum cineva ar dice, că Magiarii nu sânt Magiari, ci Turci (οἱ τουρκοι) fiind că astfel i numesc istoricii bizantini!

În sfêrșit, presupunënd, dar neadmitënd, că vlachii Anonimului, și specialminte cei din Ardeal, n'au fost români, ci slavi, întreb atunci: unde sânt și ce s'a întâmplat cu Slavii, cei numiți „Vlachi“? În Ardeal, cu deosebire, nici urma de ei nu se vede. S'au românizat? Bine! dar când și prin cine? căci, dupa teoriile Roeslerilor și Hunfalvilor, românii nu apar din cöci de Dunare pâna în secolul XIII. Apoi și atunci ei se stracöra aici numai pe furis, unul câte unul, încât mai curënd puteau fi dënsii slavisați, decât ce ar fi românizat ei pe Slavi! Cu tôte aceste, ce să veđi? Minunea minunilor! Câțiva români pribegi de peste Dunare, în restimp de 1—2 secolii, româniséza în masse compacte pe toți Slavii Anonimului, încât regatul, de sub corón'a Sântului Stefan, în loc de-a avé un escedent de 2 milioane și jumetate slavi, el are tot atâtia români! Ce metamorfosa! Ori, pöte, românii au navalit aici ca popor cuceritor de peste Dunare? De astfel de navaliri istori'a patriei (Ungariei) nu scie nimic. Scie de colonisarea Sassilor în Ardeal, scie de colonisarea Șerbilor în Banat, de colonisare ori cuceriri române inse, în Ardeal, Ungari'a, Banat, ea nu scie nimic nici în secol. XII, nici în al XIII-lea nici în al XIV-le etc. O împregiurare acést'a foarte momentösa, care ni presenta prob'a cea mai eclatanta, că românii sânt un popor autocton în patri'a lor!

Grația spiritului celui luminat al vécului nostru, astađi nu sântem singuri, cari susținem și aperiãm adevérul istoric relativ la esistinț'a neîntrerupta a naționalității române, pe pamântul Daciei, dela colonisarea ei prin Traian! Astađi nu numai Petru Maior, Șincai, Laurianu, Hașdeu, Cogalniceanu etc. susțin și probéza că românii sânt descendenții coloniilor lui Traian, și că ei locuesc pamântul Daciei, de odiniöra, fără intrerumpere. ci acést'a o recunosc și o susțin, cu armele sciinței și ale criticeii, un numer însemnat de erudiți națiunilor straine.

V. Mangra.

(Finea va urmá.)

* Notarius Belae cap. 9.

** „Szlávok azok, a kikkrol ir; csak szlávokrol irhat Anonymus“. Dr. Réthy, Anonymus, az erdelyi oláhokrol, pag. 29.

* Nic. Homates, de imper. Isacii lib. 1.

** Chalcocond lib. 6.

*** Ioan Cinnami Historiar lib. II c. 3.

a) Niceta Choniati De Isacio Ang. lib. 1 c. 5.

b) Gesta Innocentii III nr. 65.

c) Gesta Innocentii III nr. 66.

S A L E N

Calindarul septemânei.

Ţiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	26	8	S. Muc. Vasilie.	4 40	7 20
Luni	27	9	S. Muc. Simeon.	4 38	7 22
Marti	28	10	Apost. Iason.	4 36	7 24
Mercuri	29	11	SS. 9 M. din Chizic.	4 35	7 26
Joi	30	12	Apost. Iacob.	4 33	7 27
Vineri	1	13	Proroc Ieremie.	4 32	7 28
Sâmbeta	2	14	Ad. mos. P. Atanas.	4 30	7 30

Adunarea Asociațiunii din Arad.

— La 2 maiu. —

Stimate dle redactor! Când simte omul o bucuria, e de trei ori mai activ decât în stadiul normal de tôte zilele. De aceea me grabesc și eu ca, în starea bucuriei în care me aflu toamai în moment, să ve împartășesc ceva ce va transmite, sigur, bucuria mea și mai departe, în sufletele românesci.

Este: adunarea generala a „Asociațiunii naționale aradane pentru cultura poporului român“, ținuta astați, conform invitării direcțiunii, publicata în fôia diecesei nôstre „Biserica și Școl'a“.

Odinôra Aradul erá ca o metropole a românilor din Ungaria, și toți îl priviau ca și pe un punct fies de unde pornesc lucrurile adeverat românesci. Ba ajunsese odata a fi cuibul filantropiei și al spriginirii culturale naționale, despre ce ne pot vorbi exemple vii. Tot ce se întempla românesce, nu putea să treacă pe lângă Arad, în sus și în jos, ca să nu întimpine îmbrăcișare la românii de aici, barbați ori femei. Așa trebuia să și fia, căci numai acolo e prosperare unde acei doi factori ai societății omenesci: barbatul și femeia, sânt în acord.

Dar sôrtea invidiând starea nôstra, ca o mama maștera, într'o buna demineta denegă iubirea ce ne aretase. De atunce, plini de amariciune, stagnaram câțiva ani. Ne-amă svêrcolit în tôte părțile, unii obosiți de peripețiile bucuriei de mai nainte, alții împedecați de lipsele vieții. Înse cerbicia moștenita dela stramoși nu ne-a dat pace ȳiu'a, nôptea. Ne-amă scolar ierași la glasul ei, și amă pornit dupa un semn ce ni s'a aretat în resaritul sôrelui, și pe care erá scris: „mergând dupa acest semn, veți învinge“! Ce erá semnul? Erá toiagul unui archipastor. Lângă crucea toiagului stá alaturea: *cultura românesca*.

Și amă urmat acestui toiag purtat de parintele episcop Ioan Mețianu, ținând în anul trecut 1880 adunarea generala a Asociațiunii naționale, prim'a dela continuarea activității sale. Astați avuram a două adunare generala sub președinț'a Pré Sântiei Sale.

Privind societatea româna din Ungaria și Banat, vedem că în aceste două provincie români în au decât două societăți culturale mai importante: cea de curând înființata pentru școl'a de fete din Oradea-mare, și „Asociațiunea aradana“ redeșteptata în anul trecut. Reuniunile învețatorilor și cele de cântări au scopuri mai speciale și anumite, de aceea nu le pun în categoria acestor două.

Cred deci a împlini o datoria placuta către publicul „Familiei“ ca să ve scriu câteva șire despre adunarea generala a Asociațiunii aradane ținuta astați.

Convocarea ei nimerita, pe timpul sinodului epar-

chial, a facut ca adunarea să fia numerôsa, căci mulți dintre membrii sinodali sânt totodata și membri Asociațiunii.

Adunarea generala fu deschisa prin un discurs, în care presiul, cu o energia propria și cuvinte pline de dorul culturei naționale, îndemna la activitate pentru viitorul Asociațiunii, aretând că tot ce s'a produs bun și frumos în mass'a omenimei și special în țerile și staturile cele mai culte și bogate, este rezultatul unirei forțelor și simțemintelor individuale.

Dupa deschidere, notariul adunării generale Atanasiu Tuducescu ceti în auđul tuturor întreg raportul direcțiunii Asociațiunii despre esereițiul unui an. Din acest raport, care se dede spre examinare unei comisiuni în persónele membrilor Ieroteiu Beleş demnul vicariu episcopesc din Oradea-mare, Vincențiu Babeș din Budapesta și Pavel Rotariu din Timișóra, adunarea generala a luat cunoscinta, că în decursul unui an, în urmarea apelului adresat către publicul român, și la îndemnarea personala a membrilor direcțiunii, s'au înscriis de membri noi: 62 de indiviđi, dela cari s'au încassat în bani gata ca tace o suma de 295 fl. 50 cr., venitul prelegerii istorice a bibliotecariului Asociațiunii Vasiliu Mangra 27 fl. 20 cr., venitul balului tinerimei 253 fl. 70 cr., la olalta 576 fl. 40 cr., din cari subtragând tôte erogațiunile de 332 fl. 20 cr., remâne avere în bani gata 244 fl. 20 cr., către care se considera de active și restanțele tacselor.

Afara de acesti bani, Asociațiunea are de mai nainte un capital oferit de institutul „Albina“ din Sibiu, care la 31 decembre 1878 facea: 123 fl. 52 cr. și interesele de 6% de atunci încóci. Bani Asociațiunii sânt elocați la cass'a de pastrare.

Pe lângă averea în bani, Asociațiunea mai are o bibliotecă cu 262 de opuri în 351 de volume și 303 esemplare. Mobiliare are Asociațiunea 43 de obiecte diferite.

Aceste sânt rezultatele ce le-a putut aretá direcțiunea în mersul unui an pe cât i s'a fost încredințata gerarea trebilor Asociațiunii. Fia, ca zelul direcțiunii de o parte, și de alt'a spriginirea publicului român să le putem vedé încoronate de un succes mai stralucit în viitorul cel mai deaprópe!

Dintre obiectele supuse desbaterei adunării generale mai interesanta a fost propunerea, ca îndata în anul acest'a, să se dee din buget și stipendie, dupa usul din trecut. Acesta propunere a aflat partinire deosebit la membrii mai tineri ai Asociațiunii, cari în zelul lor înflacarat argumentau pe întrecute, că mai bine fructifica banul deca-l dai ca ajutoriu tinerimei lipsite, îndata ce l'ai încassat, decât atunci când se depune în cass'a de pastrare ca să aduca numai 5% anuale. În urma înse tinerimea, care pledá pe lângă acest principiu, mai recorindu-și zelul — la svaturile înțelepte ale betrânilor esperti — a cedat, consolata de convingerea că toți voim numai unul și același scop, și sperând că acesta voința va produce — în serviciul culturei nôstre — fructele ce toți le dorim împreuna.

La propunerile direcțiunii, adunarea generala o autorisá: 1) să licuideze restanțele cu membrii înscriși de mai nainte; 2) să reguleze solvirea tacselor de membri ordinari astfel, ca fia-care membru înscriis pe 3 ani, în sensul statutelor, să depuna la înscriere tacs'a de pe un an întreaga, ier de n'ar face-o, să se sterga dintre membrii Asociațiunii, fara a fi improcusati. Adunarea generala alese o comisiune permanenta în persónele membrilor: Alessiu Popoviciu avocat în Sânt-Ana și vice-președinte al doile al adunării generale, Georgiu Lazaru avocat în Vinga, și Mihail Sturza preol în Șepreruș, având acesta comisiune să stonțreze cass'a de câte ori va voi, și să revéda socolile și raportul direc-

unii de pe un an, prezentând referata gata adunării generale. Adunarea generala a mai rogat pe înaltul reședinte al seu ca să binevoiescă a primi sub îngrijire în cass'a wertheimiana a consistoriului eparchial a posedat sigilat toate libelele ori hârțile de valoare ce se posedă seu le va avé Asociațiunea.

Intemplându-se la fine restaurarea direcțiunii pe n an, adunarea generala a ales de director primar pe Rds. D. Ieroteiu Beleş vicariu episcopesc în Oradea-nare; director secundar pe Sp. D. Dimitrie Bonciu otar public regesc în Arad; perceptor pe dl Ignățiu Șapp secretariul consistoriului aradan; esactor pe dl Georgiu Purcariu contabil la fondurile dieceselor Arad și Caransebeș; bibliotecar pe dl Vasiliu Mangra profesor de teologia în Arad; fișcal pe dl Aureliu Sucfu, șr de econom pe dl Iosif Botto advocați în Arad; de membri pe dnii: Iosif Goldiș protosincol și Moise Bocanu administrator protopopesc în Arad, Ioan Căora preot în Micalaca, Ștefan Antonovicu asesor, ier David Nicora controlor la sedri'a orfanala cottensa, M. V. Ștanescu, dr. Ioan Papu, dr. Nicolau Oncu și Ioan Beleş advocați, dr. Georgiu Vuia medic, Augustin Hamsea și Teodor Ceontea profesori la institutul pedagogic-teologic, toți din Arad.

Aceste respectabile persoane alese în direcțiune ne dau garanția cea mai buna despre prosperarea Asociațiunii, la care ne așteptăm. Dădu se reverse darurile sale ceresci asupra lucrării și scopurilor noastre, precum imploră înțeleptul și piosul președinte la închiderea adunării generale!

Omicron.

Sesiunea gen. a Academiei Române.

Ședința XIV, la 25 martie (6 aprilie.)

Dl președinte comunica Academiei o adresa a dlui I. Pușcariu inginer, prin care cere ca Academia să binevoiescă a rectifica apreturile ce s'au făcut în anul trecut de către raportorul comisiunii de premie asupra invențiunii sale de un nou stereometru. Academia consultata, decide că acesta reclamațiune se va tramite la secțiunea științifică.

Dl Baritiu citește raportul asupra înaltării în Sibiu a monumentului repositului Papiu Ilarian, cu care dlui a fost însărcinat.

Ședința XV, la 26 martie (7 aprilie.)

Dl Sturdza observa, că fiind silit a absentă, nu va pute prezenta est timp proiectul de regulamente pentru publicarea documentelor adunate de Eudosiu Hurmuzachi, și propune ca comisiunea să procedă până la viitoare sesiune generala, după cum a urmat până acum. Academia aprăba.

Se aleg cu majoritate regulamentele: Dl Iacob Negruzzi ca membru în secțiunea literaria, dl Simeon Florian Marian ca membru în secțiunea istorica.

Ședința XVI, la 27 martie (8 aprilie.)

Nefiind nimic la ordinea zilei, membrii se impart în secțiuni și comisiuni.

Ședința XVII, la 28 martie (9 aprilie.)

Dl Odobescu aminteste, că dsa fiind silit a se absentă din București indata după închiderea prezentei sesiuni a Academiei, nu pôte face parte din comisiunea academica, ce va dirige lucrările esposițiunii de bele-arte. Demisiunea se primesce și se alege dl Ion Ghica, care va fi și președinte al acelei comisiuni.

Dl N. Pretorianu a oferit pentru museul Academiei o colecțiune de 27 monete antice toate din epoc'a romana. I se votăza mulțamiri.

Dl Sion propune, ca comisiunea aleasa spre a explorea anticitățiile din Dobrogea să fia completata, de ora-ce unul din membrii, dl Cogalniceanu, lipsesce din

țera. Dl Babeș adauge, că va trebui să se tréca în bugetul pe anul viitor și spesele necesare.

Dl Bacaloglu, ca raportor al comisiunii financiare, citește raportul acestei comisiuni asupra compturilor anului încetat. Din acesta se vede, că bugetul anului trecut, până la 26 martie curent, prezinta un escedent real de lei 2902. Averea Academiei represinta în total o valoare nominala de lei 351,800, în numerar lei 1600.

Se procede la alegerea delegațiunii pe anul urmator 1881—82, și se alege cu majoritate de voturi: Ca președinte dl Ion Ghica; ca asesor din secțiunea literara dl T. Maiorescu, ca asesor din secțiunea istorica dl D. Sturdza, ca asesor din secțiunea științifică dl P. S. Aurelianu.

Ședința XVIII, la 29 martie (10 aprilie.)

Membrii nefiind în număr de ajuns spre a se lua în desbatere cestiunea pusa la ordinea zilei, se amana pe alta ședința și trec în lucrări de secțiuni și comisiuni.

Sinodul eparchiei Arad.

Ședința II, la 2 maiu.

Presidiul încunoscintéza, că sinodul din Sibiu și cel din Caransebeș sunt de parere, ca să se aléga din fia-care sinod o deputațiune de 3 membri: un preot și 2 mireni, cari întrunite, în frunte cu metropolitul și episcopii diecesani, să sprime moștenitorului de tron și consorții sale în Budapesta, felicitările și omagele credincosilor noștri, din incidentul cununiei lor. Sinodul, ia actu și alegerea membrilor deputațiunii se va pune mai târziu la ordinea zilei.

Presidiul aréta mai departe, că patru deputați sinodali, Georgiu Vasilevicu, L. Barzu, Beldea și Iosif Popovicu au repausat, și propune, iera sinodul primesca a dá espresiune durerii sale pentru acesta pierdere.

Urméza raportul comisiunii epitropesci, care prin raportorul seu Teodor Fașie aréta, că la senatul epitropesc al consistoriului aradan au intrat 841 piese, s'au pertractat 640, iera 201 s'au superat din presidiu.

În 1880 s'au censurat 293 de socoți. Socoțile cancelarielor protopopesci anca nu s'au reveđut toate, iera din cele ale fundațiunilor bisericesci și școlare numai 28, din socoțile cultului 24, prin urmare o mulțime de socoți, de ora-ce nu s'au subșternut la timp, nu s'au putut revidia.

S'au censurat preliminar bisericesci și culturale 332, sunt restante 341.

Averea bisericésca în districtul consistoriului aradan este: în bani gata 24,289 fl. 79 cr., în obligațiuni 399,412 fl. 18 cr., în pretensii pendente 45,759 fl. 71 cr., de tot 469,461 fl. 68 cr., în cari averea bisericilor din tractul Șiri'a, Jenopolea și Timișóra nu se cuprinde.

Starea fondurilor bisericesci și școlare: 26,754 fl. 15 cr.

Fundațiuni școlare în valoare de 29,197 fl. 14 cr. bani și — 292 jugure 789 orgii în realități.

Fiind că după cum aréta acest raport o mulțime de socoți sunt nereveđute, multe agende neimplinite, sinodul, între alte mesuri aspre, a decis a îndrumă consistoriul din Arad, ca la emanarea ordinațiunilor sale, în meritul esecutării concluserilor sinodale, pentru efectuirea acestora să defiga termin potrivit și perclus, și purtând scontrare regulata, după espirarea terminului, să esmita solicitări sub greumént de pedepsa în bani, aplicând în cas de trebuința și cercetări disciplinare.

În fondul general din anul 1880, pretensie 45,207 fl. 40 cr., erogare 12,674 fl. 35 cr., rest 32,512 fl. 19 cr.

Senatul fundațiunii fericitului Nic. Zsiga nici până acuma n'a subșternut socoțile după anii 1878 și 1879, în ast'a privința s'a decis a se solicită subșternerea.

Sinodul archidieceșan din Sibiu.

Sedința III, la 3 maiu.

Se acorda concediu deputaților Iosif Pușcariu și S. P. Moldovanu.

Despre acordarea unui nou împrumut de 90,000 fl. prin consistoriu fundațiunii „Gozsdu“ se ia act și tot odata, la cererea reprezentațiunii amintitei fundațiuni, din 1 iuliu 1881 interesele dela 7% se reduc la 6 $\frac{1}{2}$ %.

La propunerea consistoriului ca cei trei ani de proba prescriși pentru profesorii seminariai să nu se considere la numerarea cuincuenalelor, ier numărul cuincuenalelor să se țermurēșca numai la 5, se decide a se urmā dupa cum s'a urmat și mai nainte.

La propunerea consistoriului de a se înființa un fond sinodal pentru acoperirea speselor sinodale și congresuale, cum și pentru ștergerea datoriei flotante: sinodul primesce în principiu crearea atarui fond, și în sarcinēza consistoriul archid. a cercetā, cari fonduri și în ce mesura să participe la fondul care se va înființa.

De ora-ce s'a observat cumca asesorii din senatul episcopesc nu participa regulat la ședințe, și așa acele nu se pot ține regulat, se recerca presiidiul consistorial a preveni în viitor atari iregularități, provenite din indiferentismul asesorial acestui senat.

Sedința IV, la 4 maiu.

Președintele arhiepiscop și metropolit, din considerare, că încă mîne are a plecā în caletoria la Viena pentru a participa la solenitatea cununiei Alteței Sale clironomului, își descopere dorința, ca să pōta conduce desbaterile sinodali asupra obiectelor celor de mai mare importanța; recomanda apoi sinodului a fi cu posibila indulgința fața de unele scaderi, care pōte se vor observā în rapōrte, și spre a cărora delaturare în viitor declara, că nemijlocit dupa rentōrcerea sa din Viena va introduce o ordine în conducerea afacerilor consistoriali, în special va regulā referințele presiidiului între sine și vicariul arhiepiscopesc, ier la sesiunea sinodului viitor va areta atāt dispozițiunile ce le-a facut în acēsta privința, cât și rezultatele lor.

Se constata, că starea fondului de curēnd înființat „Rudolfian“ se urca la 15,342 fl. 5 cr. *Coresp. II.*

Sinodul eparchiei Caransebeș.

Sedința I la 1 maiu.

Dupa celebrarea s. liturghii și a chiamării duhului sânt, cu care ocaziune s'a ținut și parastă pentru metropolitul Andreiu, pentru marele mecenate Emanuil Gojdu și pentru fundatorii Dimitrie Peța și Dimitrie Hațegan, parintele episcop deschide sinodul prezentând — afara de raportele îndatinatē ale consistoriului diecesan — și relațiunea despre dispozițiunile facute din partea Pré S. Sale de a se celebrā liturghia prescrișă în ziua cununiei moștenitorului de tron în tōte bisericile din diecesa și propunerea de a se esmite o deputațiune din sinul sinodului, care cu deputațiunile sinodelor din Arad și Sibiu să aduca înnaltei parechi felicitările omagiale. Apoi se mai presenta între alte eshibite socōt'a fondurilor diecesane pe 1880, bugetul diecesei pe 1882, reprezentațiunea Reuniunii învețatorilor din dieces'a Caransebeș în caus'a inspecțiunii școlare etc. cari tōte se predau comisiunilor respective spre referare în ședința de mîne.

Sedința II, la 2 maiu.

Se presenta de Pré S. Sa, între alte eshibite, telegram'a Esc. Sale arhiepiscopului și metropolitului din Sibiu prin care se impartășesce, că sinodul archidieceșan de acolo afara de arhiepiscop tramite la Buda-peșta trei deputați, cari uniți cu deputațiunile sinodelor din Caransebeș și Arad, să presente în 6/18 maiu a. c.

innaltei parechi casatorite felicitările bisericii ortodoxe române din Ungari'a și Transilvani'a și o adresa comuna, ier arhieriei să participe și la festivitētea cununiei în Viena. Urmēza propunerea comisiunii esmise pentru combinarea deputațiunii sinodului diecesei Caransebeșului, care s'a primit alegādu-se din cler: Filaret Musta, din mireni Georgiu Serb și Iuliu Petric. Apoi sinodul decide a cere pe cale telegrafica pertractarea și deciderea finala din partea sinodului din Arad privitoare la chei'a și modalitatea împartirii fondurilor comune, încă sub durat'a sesiunii presinte.

Sedința III, la 3 maiu.

La propunerea comisiunii esmise pentru facerea unei propuneri asupra rescriptului ministrului de culte în caus'a sesiunilor și a fondurilor intravilane, cari le-au ocupat dela biseric'a nōștra și le posed și astași gr. c., dar cari bunuri sūnt în cărțile funduarie ca proprietate a fundațiunilor preoțesce și școlare gr. or., sinodul a însărcinat pe consistoriul diecesan ca până în tōmn'a anului curinte să efectuēșca redarea respective primirea sesiunilor și a fondurilor intravilane mai sus amintite dela gr. c. la gr. or. pe bas'a condițiunilor staverite de sinod. Apoi s'a pertractat bugetul diecesei pe an. 1882, care s'a primit cu sum'a de 28,010 fl. dintre cari la dispozițiunea senatului școlar s'a pus 12,280 fl. În fine s'a verificat deputatul ales în cercul Bocșii Mihaiu Panaiot.

Ioane Marcu
deputat.

C e n o u ?

Ospetul moștenitorului de tron s'a început joi, când famili'a regēșca belgica a sosit la Salzburg, unde mirele moștenitor de tron deja așteptā. Primirea fu fōrte cordiala, orașul erā decorat splendid, urmā prānd de gala, sēr'a ilumināțiune pe munții din giur, ași vineri plecarea la Viena.

Hymen. *Di Simeon Damianu*, avocat în Brașov, și-a serbat în 1 maiu cununi'a cu domnișōr'a Zoe Ciurcu. — *Di Petru Poienariu*, docinte în Mercina, Banat, la 28 aprilē s'a cununat cu domnișōr'a Maria Avram, fiic'a dlui proprietar Ilie Avram.

Pentru conferința din Sibiu s'au mai ales delegați urmatorii dni: administratorii protopopesce Nicolae D. Mircea și Teofil Ghiaja în cercul Cohalmului, Sigismund Pap și Ioan Hosszu la Honda-mare în comitatul Solnoc-Dabāca; din comitatul Satumare advocații Andreiu Medanu, Nicolae Nilvanu, protopopul Ștefan Biltiu, advocatul dr. Iosif Pop, preotul Ioan Selagianu, advocatul Alesandru Ferentiu, protopopul Ioan Marcu și advocatul Ioan Pap; în comitatul Selagiu, în cercul Ceului deputatul George Pap, advocatul Emeric Pap, în cercul Tașnadului deputatul George Pop și protopopul Demetriu Corvian, în cercul Șimleului Alesandru Moșioni și I. G. Baritiu, la Sighișōra notarul public August Horșă și Dimitrie Moldovanu, la Coșoena advocații dr. Aurel Isacu și Ioan Almașanu; la Mediaș advocatul B. Pop de Harșanu și oficiantul dela „Albina“ Petra-Petrescu; la Huiadin protopopii Anania Pop și Vasiliu Porutiu; în cercul Agnitei parocul Nicolae Moldovanu și parocul Nicolae Babeș.

Generalul Benedek. Generalul Ludovic de Benedek, care a murit în mercuri'a trecuta, se nascuse la Adenburg în 1804. Isi facu studiile militare la Neustadt și intrā în armata în 1822. Colonel în 1845, el se deosebi când cu rescōl'a din Galiți'a. Facu campani'a din Itali'a la 1848—49 și fu nalțat la gradul de maior-general. Fu chiamat atunci la comand'a unui corp de reserva al armatei dela Dunare și fu ranit la Raab și la Seghedin. Numit apoi cap de stat maior al corpului al 2-lea în Itali'a, aretā mari capacitāti mili-

tare și o netagaduita vitejia. După campania fu numit comandante suprem al armatei austriace în Itali'a și remase în Veneția. În 1860, fu mai multe luni guvernator al Ungariei. În 1865, fu chemat la comand'a armatei dela Nord, în rebelul cu Prusi'a și fu batut la Sadowa. Destituit din comand'a sa, generalul Benedek fu 'nlocuit de archiducele Albert și pus în retragere la oct. 1866.

Un nou mijloc de câștigat bani. Un biet om ajunsese la miseria și nu-i mai rămânea de cât să cêra de pomana ca să p'ota traî. Înse într'o di i veni o idee: Femeia! dișe el soției sale, asta sêra să mergem pe termul riului ce trece prin orașul nostru. Acolo tu te vei arunca în apa... »Dar pentru ce?» întrebă femeia. »Pentru ca eu să me arunc în apa după tine, să te scot și așa să câștig 30 fr.» În adevăr așa și făcua. Înse abia să aruncase și barbatul și voiă să ajunga pe soția sa, când un al treilea personagiu, i apucă pe ambii și i scose afara. Acesta eră un om zăre, vedându-i pe ambii aruncându-se în apa sarise să-i scape și astfel capetă cei 30 fr.

Necrológe. *Petru Domsia* subjude regesc în Ceca, comitatul Biharia, a murit în septemân'a trecuta în versat. — *P. M. Prodanu*, fost profesor la gimnasiul din Brad și la școlile reale comerciale și gimnasiale din Brașov, a murit în etate de 32 ani. — *Iustina Greceanu* n. Verzea, mam'a d'omnei Andreiu Mureșanu, a murit la Brașov în etate de 86 ani.

Cronic'a lunei.

Un mort viu. »Gazetei de Magdeburg« i se scrie următoarele din Berlin, cu dat'a de 15 aprilie: Acum câteva zile un comerciant din Berlin, anume N., ceruse tribunalului autorizarea de a-și face testamentul la el acasa, fiind bolnav și constrins a sta în pat. Funcționarii tribunalului se dusera la el, și avura mai întâiu grij'a de a stabili, că bolnavul care se gasia în pat eră în adevăr comerciantul N. Îngritorea bolnavului chiamă pe proprietar, care declară că bolnavul locuesce de multa vreme în cas'a sa. În urma începura a redacta testamentul; dar în curând se auđi un fôrte mare sgomot pe scara. Cineva cerea să între. Îngritorea bolnavului refușă de a deschide; dar funcționarii tribunalului o invitara să deschida ușa. Persôn'a care eră afara întră atunci în odaia, strigând: »Acela care vré să faca testament nu e comerciantul N. căci N. a murit de câteva ore«. În adevăr, se gasi cadavrul N. într'o alta camera, și falsul N. fu arestat. Acesta eră o ruda a adevăratului N., și voise să adauge un codicil la testamentul acestui din urma, în care nu eră desemnat ca moștenitor. Defunctul lasă o avere considerabila.

O curioșă demonstrațiune. Profesorul rus Yatsenko a facut o curioșă demonstrațiune auditorilor sei: el le-a reprezentat pe un individ numit Schwarz, care e preveđut de un an cu un tub alimentar la înălțimea stomacului. Bolnavul înghițișe din nebagare de sêma o jumetate pahar de acid sulfuric, ceea ce produsese o contractiune a căilor alimentare așa de tare, în cât nici un nutriment solid nu putea întră în esofag, și trebuia să m'ora de f'ome. Acum prin mijlocul tubului în cesiune, Schwarz se hrănesce fôrte ușor. Se introduce în stomachul seu cu un aparat particular cotelete și ori-ce alte alimente. Tubul se închide cu un dop. În present'a auditorului, Schwarz a înghițit o jumetate pahar de lapte, căci licuidele trec prin gât, și când după câteva minute profesorul a destupat tubul, laptele înghițit a ieșit amestecat deja cu sucurile gastrice. Alimentarea este atât de bine combinata, în cât bolnavul, departe de a slabi, s'a îngrășat fôrte mult.

Un cas de trichina. Un cas medical din cele

mai interesante s'a semnalat acum de curând la spitalul Bellevue la New-York. Franz Adolf Aixler tiner german, de ani 19 și de o aparința robusta, s'a prezentat la spital, tânguindu-se de dureri reumatismale în tôte membrile corpului și suferind și de o febra fôrte mare. El fu esaminat de doctorul Hemmingway, care diagnostică o febra reumatismala, și după admiterea sa, îl puse în serviciul doctorului Moller. Doue zile după aceea bolnavul presintă simt'omele trichinosei. Profesorul Janegway fu chemat, și pacientul Franz i spuse că avea obiceiul de a mânca carne cruda de porc. Profesorul i scose atunci dela umer o bucatia de carne în marime ca o piesa de 10 centime și după ce a pus'o sub microscop, a constatat present'a a 13 trichine perfect dezvoltate. Cu tôte îngririle ce i s'a dat, nenorocitul tiner a murit în spital. Autopsi'a facuta de profesorul Janeway și de doctorul Moller, în present'a a numeroși asistenți ai colegiului medical și a medicilor dela spitalul Bellevue, a demonstrat că corpul eră plin de trichine care cotropisera intestinele și ale căror femele erau în diferite stări de reproducțiune. Numerul acestor trichine trecea peste mai multe milióne.

Otravire cu gulere de hârtia. Cetim în »Revista medicala« din Paris: Un mare numer de pers'one obicinuiesc a întrebuint'a gulere și benți de hârtia. Nu știu cât sânt de vatemat'ore. Cred că le voi face un serviciu reproducând următoarele: În diu'a de 7 februarie 1881, mi se presentă un bolnav că este otravit. Cercetai tôte mâncările și beuturile, de unde se nutrise, și nu gasii cel mai mic cas de otravire. Îmi trecu prin gând, vedându-i gulerile așa de curate, și-l întrebai, cu ce le sp'ela de sânt așa de albe; el îmi respunse, că sânt de hârtia. Îl luai și începui al analisá. Care îmi fu mirarea, când veđui că conținea o mare cantitate de arsenic pentru ca să le faca albe. Nu pot, de cât să sfatuiesc pe ori și cine, ca să se fer'esca de astfel de gulere, căci, de și costa mai pușin, cu tôte aceste își periclit'ea viét'a.

Proprietar, redactor respundator și editor:

IOSIF VULCANU.

LOC DESCHIS.

Rumänische Kunst - Dichtungen

übersetzt von

THEOCHAR ALEXI.

Prețul unui esemplar 1 fl.

Un destin fatal a voit ca această publicațiune să apara tot de-odata cu opul

Rumänische Dichtungen

de

SYLVA CARMEN.

Fatalitatea a mers și mai departe și a dispus, ca ambele publicațiuni să p'orte apr'ope unul și același titlu, provocând astfel presupunerea, că și cuprinsul lor ar fi unul și același.

N'am avut nici odata cutezanța de a pune în comparațiune cartea editata de noi cu opul eșit din o péna ilustra și augusta.

Totuși înse ne luăm voi'a de a recomandá, ca un studiu interesant, cetirea publicațiunii noastre. Se p'ote comandá la tôte librariile, precum și la subsemnații.

LÖW GERULA & Comp

Tipografi-Editori Brașov.

INSERȚIUNI.

Numai odata

se ofere o ocaziune așa de favorabila de a procura un orologiu escelent cu jumătate de pretiu.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lasat neatinsa și Elveția. Consecința a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea d'antăiu și cea mai însemnata fabrica de orolage, a închis de ocamdata fabrica sa, încredinându-ne pe noi cu vânderea fabricatelor sale. Aceste așa numitele orolage de buzunariu Washington sunt cele mai bune pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumusețate și lucrute după sistemul american.

Tote orolagele sunt repassate (esaminate) pe secunda și garantam pentru fia-care 5 ani.

Ca dovada a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligam prin acest'a în public, că suntem gata a reprimi și schimbă fia-care orologiu ce nu convine.

1000 remontoir de buzunariu fără cheie de întors la forța, cu mantela de cristal, regulate cu acurateța extraordinara pe secunda; afara de acest'a aurite prin electro-galvanism nou, dimpreuna cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucș din nickel-argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, aretator de secunde, sticla lata de cristal, mai înainte cu fl. 21, acum: numai fi. 7.25 de unul, tote repassate pe secunda.

1000 orolage-cilindru înfrumusețate în capsula de nickel argint, cu sticla lata de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreuna cu lanț, medalion și cutia de catifea, mai înainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orolage ancore de argint veritabil de 13 loti, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afara de acesta aurite

prin electricitate foarte fin regulate. Orologele au costat mai înainte fl. 27 acum numai fl. 11.40 unul.

1000 orolage remontoire Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loti, probat la oficiul c. r. de punctare, pe lângă garanție severa repassate pe secunda, cu mecanism din nickel așa în cât orolagele aceste n'au nici când lipsă de reparatura. Orolagele aceste au costat mai înainte fl. 35 și astăzi se capeta cu pretiul fabulos de eftin numai cu fl. 16. Afara de acest'a lângă fia-care orologiu se da gratuit un lanț medalion și cutia de catifea.

1000 orolage pentru domne, de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai înainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orolage remontoir de aur veritabil pentru domni seu domne, mai înainte cu fl. 100, acum fl. 40.

650 orolage de parete cu incuadratura de emailul cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai înainte cu fl. 6 acum fl. 3.75 unul repassat.

650 orolage desteptătoare cu aparat de larma, foarte fin regulate, aplicabile și ca orolage pe masa de scris, mai înainte fl. 12, acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptura în casulii înalte gotice de lemn, de întors în fia-care a opt'a și, regulate fin pe secunda, foarte frumoșe și imponente; de ore-ce un astfel de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit, se nu lipseca astfel de orologiu din nici o familie, mai cu seama pentru că astfel de piesa de cabinet este decor în fia-care locuința. Orolagele aceste costau mai înainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de eftin de fl. 15.75 unul.

Comandând cineva orolage pendule are se adauge și o arvuna.

Adres'a :

Desfacere de orolage

a

3=6

Fabricii de orolage FROMM.
VIENA, Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Auditi, vedeti si mirati-ve!

Marfurile de argint Britania dela o masa concursuala a unei mari Fabrici de argint Britania, devenind falita, se dau cu ori ce preț seu mai bine și gratis.
Tramitând fl. 7.-- în bani gata seu cu rambursa, cri cine primese urmatoarele 50 obiecte cu a patra parte din valoarea reala, și adaca :

Bucăți	6	Cașite de masa escelente, manunchiu de argint Britania cu cușituri adeveraț englesesi
"	6	Furculițe de cele mai fine, argint Britania, dintr'o bucată
"	6	Linguri de mâncare de argint Britania, grele și masive
"	12	Lingurițe de cafea de argint Britania, de cea mai buna calitate
"	6	Sustitoare de cușite de argint Britania, de cea mai buna calitate
"	1	Lingura mare de lapte de argint Britania, masiva
"	1	Lingura mare de supa de argint Britania grea
"	9	Tave de presentat ciselate foarte fin
"	2	Șteșnice pe masa de salon Britania pline de efect
"	1	Corfa de pâne masiva de argint Britania

Tote 50 obiecte sunt fabricate din cel mai fin și cel mai solid argint Britania, care este unicul metal ce exista pe lume, care în veci rămâne alb și nu se poate deosebi de argintul adeveraț, nici după o folosire de 30 ani : pentru acest'a garantăza.

Afara de aceste mai sunt :			
18	cușite, furculițe și linguri de arg. Brill, câte bucăți tote 18 la oialta	fl.	3.75
6	linguri mici de cafea	"	mai înainte cu fl. 3.-- acum numai
1	lingura de supa	"	3.--
1	"	"	1.50
6	tave	"	5.--
6	sustitoare de cușite	"	4.50
1	cutia de zahar	"	4.--
1	pareche șteșnice mai mari	"	2.-- și fl. 3.
1	clopoțel de mеса	"	4.-- acum numai
1	pahar de oue	"	60
1	pipernița și salnița	"	2.50
1	carafine p. oțet și oleiu	"	3.50 și
1	unelța de foc grea de pus pe mеса mai înainte cu	"	3.-- acum numai
Canne de cafea și thea	á fl. 2, 2.50, 3, 4, clesce de zahar á cr. 35, 50, 80, fl. 1, cutii de zahar á fl. 2, 2.80, presarator de zahar á cr. 25, 40, 75, 90, fl. 1, carafine de oțet și oleiu á fl. 2, 4, cutii de unt á cr. 75, 95, fl. 1.70, 2.80, 3.25 4.--	anca și alți articoli nenumerați.	

Ca dovada, că anuciul meu

nu este insielatoriu

me deoblig prin acest'a în public, deca marfa nu convine, a o rentorce fără nici o greutate, în drept la epistolele de multamita, ce mi-au venit, și pe cari imi votu permite a le publică succesiv. -- Cine doreșce deci a primi pe banii sei o marfa buna și solida și nu lapedatura, se se adreseze numai către

A. FRAISS,
VIENA, Rothenthurmstrasse nr. 9, vis-a-vis de palatul archiepiscopesc.